

Viatgers al tren!

Abans no descarrilés, **Lenin** s'omplia la boca d'ideologia i tècnica. Deia que el progrés de la classe treballadora passava per no perdre el tren del futur ferrent la immensa Mare Rússia amb el ferrocarril.

Aconseguit això, s'imposava que el cinema il·luminés la bona nova revolucionària en qualsevol racó. Els soviets van pujar al tren però erraren el rumb. Qui no s'ha equivocat mai -toquem fusta!- és la indústria cinematogràfica. Però el matrimoni de conveniència entre tren i cinema ha cedit pas al d'antenes i televisió. Però aquesta és una altra història.

El 28 de desembre de 1895 els germans Lumière projectaven damunt un llençol *L'arrivée d'un train en gare de la Ciotat*. Ningú no va fer declaracions solemnes, cap polític va posar-se medalles, però senyores i senyors, s'inventava el Cinema!, una manera de veure teatre filmat pagant entrades ba-

rates. En aquests 110 anys, el cinema s'ha perfeccionat. A la il·lusió de moviment li mancava la realitat del so. I el 6 d'octubre de 1927, de la mà de la Warner Bros, el cinema aprenia a parlar amb *The jazz singer*.

Després vindria el color, les tres dimensions, pantalles gegants. En definitiva, reptes d'una indústria

- Un film digital pur: Tom
- Hanks interpreta fins a cinc
- personatges a la pel·lícula

disposada a no perdre clients, fer front a la competència televisiva i abaratir costos. I el tren, es preguntaran vostès? Doncs sí. Sempre en pantalla. Què hauria estat d'Alfred Hitchcock sense el ferrocarril? Així les coses, el 15 de novembre de 2004 s'estrena als USA **The Polar Express**. Un film digital pur, també Warner Bros. Per primera vegada es treballa amb actors de carn i ossos que es traslladen, mitjançant impressora làser, al disc dur de l'ordinador i d'aquí a la cinta de cel·luloide. Tom Hanks interpreta cinc personatges en el film.

Resumint: allò fins ara reservat a la música, capaç de recrear **Mozart**, es pot fer amb actors, decorat, posada en escena. Des d'avui les imperfeccions interpretatives i tècniques d'un rodatge es poden solventar digitalment. El futur del cinema és virtual. I les sagrades, rodones bobines ja no són necessàries. Via ordinador, via satèl·lit, via pantalla. Anem aviats. Però, senyors viatgers al tren!